

Identifying and Extracting Characteristics of Multicultural Police

**Mohammad-Reza
Yousefzadeh**

Professor of Curriculum
Study, Bu-Ali Sina
University, Hamedan, Iran.
nimrooz@basu.ac.ir

Received: 2023/08/17

Accepted: 2023/09/05

DOI:

10.22034/jpcs.2023.1275839.1249

ABSTRACT

The aim of this study was to identify and extract the characteristics and nature of the multicultural police between the years 2000 and 2023. The statistical sample consisted of all available resources to the researcher that discussed the characteristics and nature of the multicultural police during the specified time frame. The research tool was the researcher's checklist developed by the researcher. In order to gather relevant information, foreign databases such as Elsevier, Eric Science Direct, and PubMed, as well as Persian databases including SID, Irandoc, Noormagz, and Magiran, were searched using keywords such as "multicultural," utilizing Yahoo and Google search engines. A total of 59 sources were found, and after applying inclusion criteria, 18 articles were selected based on the research objectives and the specified time period. The data was analyzed using a descriptive-analytical method. External audit was employed to ensure the validity of the data. The results of the study identified and extracted 30 characteristics associated with the multicultural police. Possessing these identified characteristics enables the police force to effectively address the challenges presented in multicultural environments and engage in constructive approaches.

Keywords: Mmulticultural, Police, Police Characteristics.

► **Citation (Vancouver):** Yousefzadeh M R. Identifying and Extracting Characteristics of Multicultural Police. *Police Cultural Studies*, 2023; 10(4): 1-10.

► **Citation (APA):** Yousefzadeh, M R.(2023) Identifying and Extracting Characteristics of Multicultural Police. *Police Cultural Studies*, 10(2), 1-10.

شناسایی و استخراج مشخصه‌های پلیس چندفرهنگی

چکیده

هدف این پژوهش، شناسایی و استخراج ویژگی‌های پلیس چندفرهنگی، و رویکرد پژوهش، کیفی و روش پژوهش، مرور نظام‌مند بود. کلیه منابعی که در بازه زمانی ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۳ به موضوع ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی پرداخته بودند، جامعه آماری پژوهش حاضر را تشکیل دادند. نمونه آماری، کلیه منابع در دسترس پژوهشگر بود که در بازه زمانی ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۳ به موضوع ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی اختصاص داشتند. ابزار پژوهش، چک‌لیست محقق‌ساخته بود. کلیدواژه‌هایی همچون «multicultural چندفرهنگی» در پایگاه‌های اطلاعاتی خارجی، همانند Elsevier, Eric Science direct, PubMed و کلیدواژه‌های فارسی مشابه، در پایگاه‌های داخلی، مانند ایران‌داک، سید، نورمگز و مگ‌ایران با استفاده از موتورهای جستجوی یاهو و گوگل در بازه زمانی مذکور منابع مربوط به موضوع پژوهش مورد جستجو قرار گرفتند. پس از بررسی با استفاده از معیارهای ورود، از بین ۵۹ منبع یافت‌شده، تعداد ۱۸ مقاله متناسب با اهداف پژوهش انتخاب شدند. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش توصیفی-تحلیلی و برای تعیین اعتبار آن‌ها، از ممیزی بیرونی استفاده شد. براساس نتایج پژوهش، تعداد ۳۰ ویژگی برای پلیس چندفرهنگی وجود دارد که برخورداری پلیس از ویژگی‌های شناسایی‌شده، زمینه برخورد آن‌ها با مسائل محیط‌های چندفرهنگی را فراهم می‌کند.

کلیدواژه‌ها: چندفرهنگی، پلیس، مشخصه‌های پلیس.

محمدرضا یوسف‌زاده

* استاد برنامه‌ریزی درسی، دانشگاه
بوعلی‌سینا، همدان، ایران.
nimrooz@basu.ac.ir
(نویسنده مسئول)

نوع مقاله: پژوهشی

صص: ۱-۱۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۴

شناسه دیجیتال (DOI):

10.22034/jpcs.2023.1275839.1249

◀ استناد (ونکوور): یوسف‌زاده م. ر. شناسایی و استخراج مشخصه‌های پلیس چندفرهنگی. مطالعات فرهنگی پلیس، ۱۴۰۲، ۱۰(۳): ۱-۱۰.

◀ استناد (APA): یوسف‌زاده، م. ر. (۱۴۰۲). شناسایی و استخراج مشخصه‌های پلیس چندفرهنگی. مطالعات فرهنگی پلیس، ۱۰(۳)، ۱-۱۰.

یکی از راهکارهای تحکیم امنیت در جوامع چندفرهنگی، توسعه مفهومی و معنایی امنیت از منظر نیروی پلیس است. به گونه‌ای که مقوله ایجاد احساس امنیت، در سطحی فراگیر و فارغ از مقتضیات جوامع مورد توجه قرار گیرد. در این صورت، برقراری امنیت تا دوردست‌ترین و کم‌جمعیت‌ترین مناطق ضرورتی حیاتی است. در واقع، امنیت دیگر از مرزها و شکاف‌های طبیعی میان گروه‌های قومی و فرهنگی فراتر خواهد رفت (غفاری، ۲۰۲۱). موضوع چندفرهنگی در جهان قدمتی دیرینه داشته است، هرچند که روح و قالب چندفرهنگی در جهان معاصر، همان روح و قالبی است که در دوره‌های باستان مورد توجه بوده است، اما از آن‌جا که ارتباطات، الزامات و مواجهات فرهنگی جوامع امروز بسیار گسترده‌تر از دوره‌های باستان شده است، طبعاً این مفهوم، گستره معنایی وسیع‌تری پیدا کرده و چه از لحاظ نظری و چه در مقام عمل، عمق و وسعت بیشتری پیدا نموده است؛ به طوری که، توسعه معنایی این مفهوم متناسب با نیازهای افراد و مقتضیات جامعه کنونی گردیده است. نخستین نشانه‌های تأمل درباره چندفرهنگی به فلاسفه یونان و به گزنفون برمی‌گردد. سقراط از تفاوت‌های فرهنگی و بازتاب این تفاوت‌ها در فرهنگ‌ها و نظام‌های چندفرهنگی جوامع مختلف آگاه بوده و ریشه تفاوت‌های دنیای یونانی و غیر یونانی را در ذهنیت‌های متفاوت افراد متعلق به این دو دنیای متفاوت جستجو می‌کرده است (چیتوم، ۲۰۱۱). ریشه‌های چندفرهنگی در جنبش‌های حقوق مدنی گروه‌های مختلف، از جمله آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار و زنان نهفته است. علاوه بر این، افزایش آگاهی قومی و تحلیل انتقادی‌تر از کتاب‌های درسی و سایر مطالب در این زمینه نقش داشته است. در این راستا، رهبران جامعه، فعالان و والدین شروع به درخواست برنامه‌های درسی کردند که حامی و سازگارتر با تنوع فرهنگی و نژادی در ایالات متحده باشند. در اواخر دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، مفاهیم آموزش

چندفرهنگی شروع به ظهور کردند و در دهه ۱۹۸۰، مجموعه کاملی از فعالیت‌های پژوهشی، وجود چندفرهنگ‌گرایی را تأیید نمودند (والاس، ۱۹۹۱).

برخی شواهد حکایت از این دارد که افلاطون نیز از پدیده چندگانگی فرهنگی آگاهی داشته و از کلمه «دیس پوزیشن»^۳ به معنای «خصلت و خلق و خو» استفاده می‌کرده است. کاربرد این کلمه دلالت بر این دارد که افلاطون نه تنها به تفاوت‌های فرهنگی جوامع مختلف آگاه بوده، بلکه چنین پدیده‌هایی را شایسته مطالعه و بررسی می‌دانسته است (گل محمدی، ۱۳۸۸). اما، آموزش چندفرهنگی به معنای اخیر آن در جهان غرب، بحث نوظهوری است و قدمت آن به کم‌تر از نیم قرن گذشته باز می‌گردد. به این صورت که دهه ۱۹۶۰ را آغاز و اواسط دهه ۱۹۸۰ را باید عصر طلایی این رویکرد به‌شمار آورد (گرین، ۲۰۰۹).

در مورد پدیده چندفرهنگی و تبیین آن، دیدگاه‌های مختلفی از جانب چندفرهنگی اصولاً نوعی جهت‌گیری جدید نسبت به آینده است، تلاش می‌کند برای صاحب‌نظران اظهار شده است که هر یک بیانگر تأکیدات خاصی است. برای نمونه، روسادو^۴ با ذکر این که مفهوم زدودن ابهامات معنایی آن، تعریفی عملیاتی از چندفرهنگی ارائه دهد. از دیدگاه وی، چندفرهنگی نظامی از باورها و رفتارها است^۵ که وجود و حضور گروه‌های مختلف در یک سازمان و یا یک جامعه انسانی را به رسمیت شناخته، مورد احترام قرار می‌دهد و ضمن تأیید و ارزش‌گذاری، تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی موجود، بر تأثیرات سازنده و مثبت این تفاوت‌ها در توانمندسازی افراد در داخل یک بستر فرهنگی فراگیر صحنه می‌گذارد (روسادو، ۲۰۰۸).

برخی از صاحب‌نظران در این زمینه، منحصر بر روی یک عامل خاص، مثل نژاد، قومیت و پیشینه فرهنگی تأکید

یا اندیشه تنوع فرهنگی، هویت قایل شدن برای فرهنگ‌های دیگر است؛ خواه این فرهنگ‌ها به صورت خرده‌فرهنگ و اقلیت بوده و یا اصولاً فرهنگی مستقل و متمایز باشند.

یک برنامه چندفرهنگی در تلاش است تا بیش از یک دیدگاه از یک پدیده فرهنگی یا یک رویداد تاریخی را ارائه دهد. براین اساس، استعاره قدیمی کوره ذوب آمریکایی به چالش کشیده می‌شود، زیرا دیگر معتبر نیست (روس^۶، ۱۹۸۹). چندفرهنگ‌گرایان معتقدند که برنامه‌ها باید مجموعه‌ای از صداها را دربر گیرد و این امر به دلیل تغییر ترکیب جمعیت در ایالات متحده اهمیت فزاینده‌ای دارد (راویچ^۷، ۱۹۹۳). مهم‌ترین مؤلفه‌های تربیت چندفرهنگی عبارتند از: معرفی فرهنگ‌های مختلف، توجه به رویدادهای مختلف تاریخی در جغرافیای فرهنگ‌های گوناگون، ایجاد زمینه درک متقابل از سیر تحول فرهنگ‌های مختلف، توجه به تفاوت‌های فرهنگی اقوام، کمک به درک و بهبود ارتباط‌های بین‌فرهنگی، توجه به ایجاد زمینه درک نقش همه فرهنگ‌ها در شکل‌گیری تمدن، کمک به درک و احترام به ادیان و مذاهب گوناگون، احترام به حق متفاوت بودن در راستای فرهنگ خاص، شرح نحوه هم‌زیستی مسالمت‌آمیز با گروه‌های دیگر، ارائه مباحثی در مورد حقوق بشر، کمک به رفع نگرش‌های نژادی، توجه به مفهوم صلح و دوستی و تعریف فعالیت چندفرهنگی (وفائی و سبحان نژاد، ۱۳۹۴). همچنین، مهم‌ترین اهداف تربیت چندفرهنگی در ادامه آمده‌اند: ۱- رشد و توسعه فردی مهارت‌های اجتماعی چندفرهنگی، ۲- توسعه سواد قومی و فرهنگی، ۳- تبیین نگرش‌ها، ۴- توانمندی در مهارت‌های اصلی یا پایه برای آموزش و شایستگی و ۵- توانمندی اصلاح جامعه (گای، به نقل از عبدلی سلطانو همکاران، ۱۳۹۵). در واقع، هدف آموزش چندفرهنگی احترام به تفاوت‌ها و شباهت‌های فرهنگی و شناخت دستاوردهای گروه‌های نژادی، قومی و اقتصادی-اجتماعی مختلف است

دارند، حال آن‌که برخی دیگر درصدد ارائه دیدگاهی جامع‌تر هستند و علاوه بر عوامل مذکور، مؤلفه‌های دیگری همچون جنسیت، پایگاه اجتماعی و اقتصادی، ناتوانی‌ها و پیشینه فرهنگی افراد را در مفهوم‌پردازی خود از چندفرهنگی یا تکثرگرایی فرهنگی مطرح می‌سازند. برای مثال، فورد و هریس^۱ (۲۰۰۰) رویکرد چندفرهنگی سیستمی را توصیف می‌کند که تلاش آن تقویت تکثرفرهنگی است و تفاوت‌های نژادها و فرهنگ‌ها را به رسمیت بشناسد. این مهم به نیازهای آموزشی جامعه‌ای می‌پردازد که حاوی بیش از یک مجموعه سنت است که آمیزه‌ای از فرهنگ‌های متعدد است (هاریسون^۲، ۱۹۸۹).

در همین راستا، نایرن و همکاران^۳ (۲۰۰۴) معتقدند که اصولاً مفاهیمی مانند نژاد، قومیت و فرهنگ در یک بستر اجتماعی شکل گرفته و صرفاً نشانگر ویژگی‌های زیستی افراد نیستند. از این منظر، پدیده چندفرهنگی ناظر بر خودآگاهی، شناخت فرهنگ خودی و روابط بین‌فرهنگی، فهم تنوع فرهنگی، شناخت بدفهمی‌های رایج میان فرهنگ‌ها، عدم حساسیت و سوگیری نسبت به فرهنگ خاص و کسب دانش فرهنگی است. از دیدگاه گای^۴ (۲۰۰۴) چندفرهنگی به مثابه واکنشی مثبت نسبت به خیزش دوباره مسأله قومیت در اواخر قرن بیستم و یک واقعیت عملی در رد دیدگاه افراطی ملی‌گرایی است که به نوبه خود مبنایی را برای ایجاد یک کثرت‌گرایی زنده و رشد و پویایی جوامع انسانی فراهم می‌سازد. باقری (۱۳۷۵) پدیده چندفرهنگی را به‌عنوان یکی از ویژگی‌ها و نتایج پدیده پست‌مدرنیسم و توجه و تأکید این اندیشه بر مفهوم «دیگری» و غیریت^۵ دانسته و اذعان می‌دارد که با از بین رفتن کلیت‌گرایی (در نتیجه پست‌مدرنیسم) زمینه‌های توجه عنصر «دیگر»، یعنی اهمیت قایل شدن برای فرهنگ‌های دیگر فراهم شده و بنابراین پست‌مدرنیسم با تنوع فرهنگی گره خورده است. از دیدگاه او، جوهره اصلی چندفرهنگی

5- Otherness
6 -Ross
7 -Ravitch

1- Ford & Harris
2 -Harrison
3- Nairn & Etal
4 -Gay

به‌علت کمبود فضا، برخی از پیشینه‌های مرتبط با موضوع پژوهش در ادامه ذکر شده‌اند: آرام (۱۳۹۸) نشان داد که اگر پلیس، به‌عنوان مأموران مجری قانون، اجازه دهند که نگرش‌های نژادپرستانه تبدیل به یک بخش پذیرفته‌شده از محیط شغلی آن‌ها گردد، به‌سختی می‌توانند ادعای حرفه‌ای‌گری و حتی بی‌طرفی داشته باشند. نگرش‌های تبعیض‌آمیز نیز موانع آشکاری برای کسب اعتماد و همکاری اعضای جوامع اقلیت‌های قومی است. همچنین، شاهمرادی (۱۳۹۸) اظهار می‌دارد که پلیس فرهنگی باید از قدرت تعامل و گفت‌وگو برخوردار باشد و باید با زبان قومیت‌های مختلف به‌خوبی آشنایی داشته باشد. به همین صورت، استنینگ^۳ (۲۰۰۳) در مطالعه‌ای نشان داد که شش راهبرد برای مواجهه سازنده پلیس‌های جوامع چند فرهنگی با اقلیت‌ها و گروه‌های مختلف وجود دارد. این راهبردها شامل متنوع‌سازی منابع انسانی، آموزش حساسیت‌های فرهنگی به افسران پلیس، تدوین خط‌مشی‌های رسمی ضد نژادپرستی برای افسران پلیس، بررسی و بازنگری در عملیات و فعالیت‌هایی که به‌طور نظام‌دار تبعیض را ترویج می‌کنند، برگزاری جلسات و ملاقات‌های مختلف بین پلیس و اقلیت‌های مختلف و داشتن نماینده‌ای از اقلیت‌ها به‌عنوان عضو در تصمیمات پلیسی هستند. پورات^۴ (۲۰۰۸) نیز مسائل پلیس در ارتباط با محیط‌های چند فرهنگی را شامل استخدام و آموزش، فعالیت‌ها و وظایف و مشارکت اجتماعی می‌داند. دیگر پژوهشگرانی که به موضوع این پژوهش پرداخته‌اند، عبارتند از: بوگوواندین^۵ (۲۰۱۳)، بارلو و بارلو^۶ (۲۰۱۸) و غفاری (۲۰۲۱).

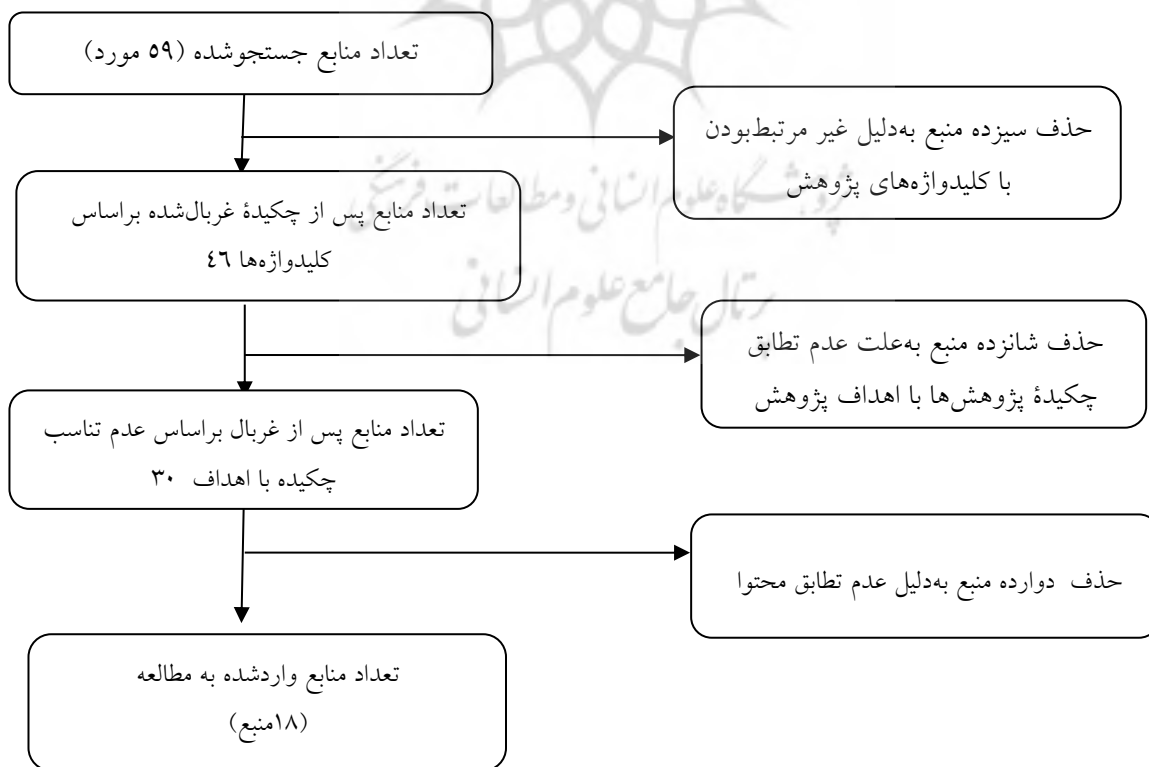
بدون تردید، تنوع و تکثر فرهنگی، نژادی، قومی، دینی و زبانی یکی از بارزترین ابعاد و مشخصه‌های غالب جوامع بشری امروزی است که به موازات فرصت‌ها و ظرفیت‌هایی که طبعاً برای هر جامعه‌ای ایجاد می‌کند، می‌تواند در صورت بی‌توجهی و مغفول‌ماندن، بسترساز بسیاری از مشکلات و چالش‌های اجتماعی گردد (وفائی و سبحانی‌نژاد، ۱۳۹۳).

(جانسون^۱، ۱۹۸۳). در همین راستا، بنکس^۲ پنج حوزه تربیت چند فرهنگی را شامل ۱- یک پارچه‌سازی محتوا: مفاهیم، ارزش‌ها و مواد آموزشی که از فرهنگ‌های مختلف در تدریس گنجانده می‌شوند، ۲- ساخت دانش: تمام دانش در ذهن انسان ایجاد می‌شود، بنابراین می‌توان آن را به چالش کشید؛ بخش مهمی از تربیت چند فرهنگی، مبتنی بر این عقیده است که مؤسسات قبل از این‌که بتوانند چند فرهنگی را آموزش دهند، باید ادراکات خود از جهان را تغییر دهند، ۳- آموزش برابری: باید روش‌های آموزشی با محترم‌شمردن تفاوت‌های فرهنگی مورد بازنگری قرار گیرند، ۴- کاهش تعصب: باید تلاش شود تا تعصب افراطی در مورد نژاد و قومیت تغییر یابد و ۵- توانمندسازی فرهنگ با تأکید بر رشد کامل توانایی‌های همه افراد می‌داند (بنکس، ۲۰۰۰). مرسوم‌ترین الگوهای آموزش چند فرهنگی شامل سه الگو به این شرح است: الف)- الگوی دیدگاه‌های چند فرهنگی و جهانی؛ در این الگو چهار ارزش اساسی پذیرش تفاوت‌های فرهنگی، احترام به شأن انسان، پاسخ‌گویی به نیازهای جهانی و احترام به سیاره زمین مبنایی برای نیل به شش هدف اصلی چند فرهنگی شده‌اند؛ این شش هدف عبارتند از: دیدگاه‌های چندگانه تاریخی، بصیرت‌های چند فرهنگی، قابلیت‌های بین فرهنگی، مهارت‌هایی برای مبارزه با نژادپرستی و دیگر انواع ستم- دیدگی، آگاهی از جایگاه سیاره زمین و مهارت‌های کنش اجتماعی است، ب)- الگوی مهارت‌های اساسی چند فرهنگی تلفیقی که به‌وسیله گای درسال ۱۹۷۹ ارائه گردید و هدف اصلی آن بازنمایی ارتباطات تعاملی بین سه حیطه آموزش عمومی، برنامه درسی چند فرهنگی و معلمان چند فرهنگی که با هم در تعامل هستند و ج)- الگوی ارتباط بین خرده‌فرهنگ‌ها و فرهنگ غالب که ارتباط خرده‌فرهنگ‌ها را به‌صورت تداخلی، تعاملی، تفاوتی و دوسویه با فرهنگ غالب نشان می‌دهد (جمالی زواره، ۱۳۹۵).

روش شناسی

رویکرد پژوهش، کیفی و روش پژوهش مرور نظام‌مند بود. جامعه آماری عبارت بود از کلیه منابعی که در بازه زمانی ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۳ به موضوع ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی پرداخته بودند. نمونه آماری را کلیه منابع در دسترس پژوهشگر تشکیل دادند که در بازه زمانی ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۳ به موضوع ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی پرداخته بودند. ابزار پژوهش چک‌لیست محقق‌ساخته بود. برای استخراج داده‌ها، کلیدواژه‌های «multicultural»، «Policing diversity»، «policing multi culturally»، «multicultural society»، «multicultural implementation of multicultural community» و «strategies» در پایگاه‌های اطلاعاتی خارجی شامل، Elsevier, Eric و Science direct, PubMed استفاده شد. پایگاه‌های داخلی ایران‌داک، سید، نورمگز و مگ‌ایران با استفاده از موتورهای جستجوی یاهو و گوگل در بازه زمانی مذکور منابع مربوط به موضوع پژوهش مورد جستجو قرار گرفتند.

ایران جامعه‌ای با تنوع قومی، زبانی، فرهنگی و دینی است که در آن قومیت‌هایی از کرد، لر، فارس، بلوچ، ترکمن، عرب و ترک در کنار یک‌دیگر واقعیتی چندفرهنگی را به وجود آورده‌اند. تکلم به زبان‌های فارسی، ترکی، لری، عربی، بلوچی، تالشی، تاتی، لکی، ارمنی و ... وجود لهجه‌های مختلف در زبان‌ها نمود دیگری از تنوع فرهنگی در ایران کنونی است (صادقی، ۱۳۹۱). استان همدان نیز به‌عنوان یک استان چندفرهنگی و برخوردار از تعلقات قومی مختلف، به‌ویژه اقوام فارس، ترک، کرد، لر و لک شناخته شده است. بنابراین، نیروهای انسانی تمام نهادها و سازمان‌ها، به‌خصوص نهاد پلیس برای برقراری تعامل و گفت‌وگوهای سازنده با اقوام مختلف باید مجهز به مهارت‌ها و ویژگی‌های چندفرهنگی باشند. با توجه به مباحث مطرح‌شده، این پژوهش درصدد شناسایی و استخراج ویژگی‌های پلیس چندفرهنگی به‌منظور پاسخ‌گویی و ارائه خدمات پلیسی بهتر به همه فرهنگ‌ها است. براین اساس، پرسش اصلی پژوهش این است که «مهم‌ترین ویژگی‌های پلیس چندفرهنگی کدامند؟»

شکل ۱- نمودار فرآیند غربالگری منابع

یافته‌های پژوهش

برای پاسخ به این سؤال که «مهم‌ترین ویژگی‌های پلیس چندفرهنگی کدامند؟»، با توجه به فرآیند ذکر شده در بخش روش‌شناسی و بررسی مطالعات برخوردار از معیارهای ورود به مطالعه و بررسی مبانی نظری مرتبط با موضوع، ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی استخراج شد. در جدول شماره (۱) مشخصات پژوهش‌های مورد پس از بررسی با استفاده از معیارهای ورود، از بین ۵۹ مقاله

یافت‌شده، تعداد ۱۸ منبع متناسب با اهداف و محتوای پژوهش، انتخاب شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش توصیفی-تحلیلی استفاده شد. برای تعیین اعتبار داده‌ها از ممیزی بیرونی استفاده گردید. در شکل (۱) فرآیند غربالگری و انتخاب مطالعات ارائه شده است.

بررسی در قالب نام پژوهشگر یا پژوهشگران، سال انجام پژوهش و ویژگی‌های استخراج‌شده، ارائه شده است:

جدول ۱- ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی

ویژگی‌ها	سال	پژوهشگر یا پژوهشگران
پرهیز از نگرش‌های نژادپرستانه و تبعیض‌آمیز	۱۳۹۸	آرام
قدرت تعامل و گفت‌وگو و فهم زبان قومیت‌های مختلف	۱۳۹۸	شاهمرادی
تکریم قابلیت‌های بین‌فرهنگی و احترام به تفاوت‌های بین‌فرهنگی	۱۳۹۵	جمالی زواره
توجه به هنجارهای فرهنگی تمام گروه‌ها و اهتمام به اصل رفتار برابر	۱۳۹۴	کریمی و زارعی
توسعه سواد قومی و فرهنگی	۱۳۹۴	عبدلی سلطان آبادی و همکاران
احترام به مفهوم حقوق بشر، تبلیغ و ترویج مفهوم صلح، توجه به تنوع زبانی و دینی	۱۳۹۴	وفائی و سبخانی‌نژاد
افزایش آگاهی‌های محیطی، بهبود مهارت‌های زبان‌شناختی، توجه به شمولیت، جلب همیاری	۲۰۲۳	فرماندهی پیشگیری از جرم
اقتدار مختلف اعم از مهاجر و پناهنده، تجلی چندفرهنگی در رفتار	۲۰۲۱	غفاری
گسترش مفهوم امنیت برای نیروی پلیس، اتخاذ راهبردهای متفاوت‌تر از جوامع تک‌فرهنگی	۲۰۲۰	ریمور و رابر
تلاش برای جذب و به‌کارگیری و حضور نمایندگان مختلف از افسران قومیت‌های مختلف در تصمیم‌سازی‌ها	۲۰۲۰	بارلو و بارلو
ترویج تفکر انتقادی در زمینه اندیشیدن درباره نقش قدرت و منافع و عدم بی‌طرفی	۲۰۱۸	بوگوواندین
تصویب و اجرای قانون برابری نژادی برای همه سازمان‌ها و سازمان پلیس	۲۰۱۳	پورات
تعریف فعالیت‌های متنوع برای افزایش مشارکت اجتماعی همه اقشار و گروه‌ها	۲۰۰۸	روسادو
ارزش‌گذاری برای تفاوت‌های فرهنگی از طریق بازتعریف نظام باورها و نگرش‌های پلیس	۲۰۰۸	گای
اجتناب از دیدگاه ملی‌گرای افراطی	۲۰۰۴	نایرن و همکاران
عدم حساسیت و تعصب و سوگیری نسبت به فرهنگ خاص	۲۰۰۴	استنینگ
متنوع‌سازی نیروی انسانی پلیس و آموزش حساسیت‌های فرهنگی	۲۰۰۳	فورد و هریس
توجه و احترام به پایگاه اجتماعی و اقتصادی همه افراد	۲۰۰۰	بنکس
آموزش برابری، توانمندسازی فرهنگی جهت توجه به رشد کامل و همه‌جانبه همه افراد	۲۰۰۰	

و تناسب ویژگی‌های استخراج‌شده با ماهیت مطالب مندرج در مطالعات مورد تأیید متخصصان قرار گرفت.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد که مهم‌ترین مشخصه‌های پلیس چندفرهنگی عبارتند از: پرهیز از نگرش‌های نژادپرستانه و تبعیض‌آمیز، برخورداری از قدرت تعامل و گفت‌وگو، آشنایی با زبان قومیت‌های مختلف، تکریم قابلیت‌های بین‌فرهنگی

طبق اطلاعات مندرج در جدول شماره (۱)، تعداد ۶ مطالعه داخلی و ۱۲ مطالعه خارجی بر اساس معیارهای تعیین شده برای مطالعه، واجد شرایط بررسی ویژگی‌ها و ماهیت پلیس چندفرهنگی بودند. این منابع به‌طور کامل مورد واکاوی قرار گرفتند. بر اساس این مطالعات، ۳۰ ویژگی برای پلیس چندفرهنگی استخراج و شناسایی شد. ویژگی‌های شناسایی‌شده به‌همراه مطالعات مورد بررسی در اختیار دو نفر متخصص حوزه علوم اجتماعی قرار گرفت

و احترام به تفاوت‌های بین‌فرهنگی، توجه به هنجارهای فرهنگی تمام گروه‌ها و اهتمام به اصل رفتار برابر، توسعه سواد قومی و فرهنگی، احترام به مفهوم حقوق بشر، تبلیغ و ترویج مفهوم صلح، توجه به تنوع زبانی و دینی، افزایش آگاهی‌های محیطی، بهبود مهارت‌های زبان‌شناختی، توجه به شمولیت، جلب همیاری اقشار مختلف اعم از مهاجر و پناهنده، تجلی چندفرهنگی در رفتار، گسترش مفهوم امنیت برای همه و برای نیروی پلیس، اتخاذ راهبردهای متفاوت‌تر از جوامع تک‌فرهنگی، تلاش برای جذب و به‌کارگیری و حضور نمایندگان مختلف از افسران قومیت‌های مختلف در تصمیم‌گیری‌ها، ترویج تفکر انتقادی در زمینه اندیشیدن درباره نقش قدرت و منافع و عدم بی‌طرفی، تصویب و اجرای قانون برابری نژادی برای همه سازمان‌ها و سازمان پلیس، تعریف فعالیت‌های متنوع برای افزایش مشارکت اجتماعی همه اقشار و گروه‌ها، ارزش‌گذاری برای تفاوت‌های فرهنگی از طریق بازتعریف نظام باورها و نگرش‌های پلیس، اجتناب از دیدگاه ملی‌گرایی افراطی، عدم حساسیت و تعصب و سوگیری نسبت به فرهنگ خاص، متنوع‌سازی نیروی انسانی پلیس، آموزش حساسیت‌های فرهنگی، توجه و احترام به پایگاه اجتماعی و اقتصادی همه افراد، آموزش برابری و توانمندسازی فرهنگی جهت توجه به رشد کامل و همه‌جانبه همه افراد.

نتایج پژوهش با نتایج پژوهش فرماندهی پیشگیری جرم (۲۰۲۳)، غفاری (۲۰۲۱)، ریمور و رابر (۲۰۲۰)، بارلو و بارلو (۲۰۱۸)، بوگواندین (۲۰۱۳)، پورات (۲۰۰۸)، روسادو (۲۰۰۸)، نایرن و همکاران (۲۰۰۴)، گای (۲۰۰۴)، استنینگ (۲۰۰۳)، فورد و هریس (۲۰۰۰)، بنکس (۲۰۰۰)، آرام (۱۳۹۸)، شاهمرادی (۱۳۹۸)، جمالی زواره (۱۳۹۵)، کریمی و زارعی (۱۳۹۴)، عبدلی سلطان و همکاران (۱۳۹۴) و وفائی و سبحانی نژاد (۱۳۹۴) هم‌خوانی دارد.

در تبیین یافته‌ها می‌توان اظهار داشت که چهار عامل مهم در ایجاد یک سازمان پلیس اثربخش چندفرهنگی جهت پاسخ‌گویی بهتر به نیازهای همه گروه‌های فرهنگی نقش دارند که در اغلب پژوهش‌ها این عوامل مورد توجه واقع

شده‌اند. این چهار عامل عبارتند از: ۱) افزایش نمایندگان اقلیت‌های نژادی، مشروعیت سازمان مجری قانون را در میان اقلیت افزایش می‌دهد، ۲) حضور بیشتر افسرانی که از اقلیت‌های نژادی هستند، نسبت به نگرانی‌ها و فرهنگ جوامع اقلیت آگاه‌تر و زمینه هم‌دلی را هموارتر می‌سازند، ۳) تعداد بالاتری از افسران اقلیت در یک مؤسسه، فرصت‌هایی را برای تماس و تعامل بیشتر بین افسران همه گروه‌های قومی و نژادی فراهم می‌سازد و باورها یا کلیشه‌های منفی را کاهش می‌دهد و ۴) حضور افسران از همه فرهنگ‌ها منجر به خلق و ارائه دیدگاه‌های متفاوتی می‌گردد (ویمور و رابر، ۲۰۲۰). براساس یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود که دوره‌های دانش‌افزایی جهت آموزش حساسیت‌های فرهنگی برای همه نیروهای پلیس در سطوح مختلف برگزار شود. همچنین، پیشنهاد می‌گردد که در فرآیند جذب و به‌کارگیری نیروها، استخدام و جذب از همه فرهنگ‌ها مورد توجه قرار گیرد. به‌علاوه، پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌هایی جداگانه، میزان برخورداری نیروهای پلیس از ویژگی‌های استخراج‌شده و سازوکارهای نهادینه‌شدن ویژگی‌های شناسایی‌شده در رفتار نیروهای پلیس مورد مطالعه قرارگیرد. لازم به ذکر است که از مهم‌ترین محدودیت‌های درونی پژوهش محدودکردن پژوهش به بازه زمانی مورد مطالعه است و از مهم‌ترین محدودیت‌های بیرونی پژوهش می‌توان به تعداد محدود پژوهش‌ها و منابع داخلی پیرامون موضوع اشاره کرد.

تقدیر و تشکر

به این وسیله مراتب سپاس خود را به تمامی عزیزانی که ما را در انجام این پژوهش یاری دادند، تقدیم می‌داریم.

منابع

۱. آرام، یوسف (۱۳۹۸). پلیس در یک جامعه چند فرهنگی.

مطالعات فرهنگی پلیس، ۶(۲۱)، ۱۵۲-۱۲۹.

http://hamedan.jrl.police.ir/article_93157.html

۱۰. کریمی، عباس وزارعی، محمد (۱۳۹۴). پلیسی گری چند فرهنگی : جلوه ای از تقابل رویکردهای امنیت گرایانه و حقوق شهروندی. پژوهش نامه نظم و امنیت / انتظامی، ۸ (۳۲)، ۱۴۶-۱۲۱.
<https://www.magiran.com/volume/106230>
۱۱. گل محمدی، احمد (۱۳۸۸). فرهنگ پژوهی. تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی.
<https://book.atu.ac.ir/>
۱۲. وفایی، رضا و سبحانی نژاد، مهدی (۱۳۹۴). مؤلفه های آموزش چند فرهنگی و تحلیل آن در محتوای کتب درسی. نظریه و عمل در برنامه درسی، ۵ (۳)، ۱۱۱-۱۳۲.
<https://ensani.ir/fa/article/348270/>
13. Banks, J. (2000). Educating Citizens in a Multicultural Society, spoke recently with NEA Today's Michelle Tucker about the concept he's developed called "the five dimensions of multicultural education." Especially for NEA Today Online readers.
<https://www.studocu.com/en-za/document/varsity-college/multicultural-education/5>
14. Bhugowandeen, B. (2013). Diversity in the British police : adapting to a multicultural society, Available at:
<http://journals.openedition.org/mimmoc/1340>
15. Barlow, D., E & Barlow, M., H. (2018). Police in multicultural society: An American story, Second edition, Waveland press.
<https://www.amazon.com/Police-Multicultural-Society-American-Second/dp/1478636114>
16. Chittom, L.-n. (2011). Teachers tips for creating a multicultural curriculum Available at:
<http://www.Brighthub.com>
17. Crime prevention command. (2023). Multicultural policing implementation strategy reports in 2019-2022, NSW, Police force.
https://www.police.nsw.gov.au/_data/assets/pdf_file/0008/834245/Multicultural_Policing_Strategy_MPS_Implementation_Report_2019-2022_FINAL.pdf
18. Green, P. E. (2009). Nonverbal Differences in Communication Style between American Indian and Anglo Elementary Classrooms. American Educational Research Journal, 22(1), 101-115.
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9595403/>
۲. باقری، خسرو (۱۳۷۵). تعلیم و تربیت در منظر پست مدرنیسم. روانشناسی و علوم تربیتی، ۱-۴ (۲): ۶۳-۸۳
<https://ensani.ir/fa/article/119457>
۳. جمالی زواره، بتول و شریفیان، فریدون (۱۳۹۵). تبیین چارچوب و مؤلفه های اساسی برنامه درسی چند فرهنگی. چهاردهمین همایش سالانه مطالعات برنامه درسی ایران. همدان، دانشگاه بوعلی سینا.
<https://www.sid.ir/paper/892413/fa>
۴. شاهمرادی، مرتضی (۱۳۹۸). مفهوم شناسی و واکاوی تبیین مفهوم پلیس فرهنگی. مطالعات فرهنگی پلیس، ۶ (۲۲): ۳۷-۶۱.
http://hamedan.jrl.police.ir/article_93532.html
۵. صادقی، علیرضا (۱۳۸۹). چند فرهنگی و نسبت آن با آموزش. رشد تکنولوژی آموزشی، ۲۸، ۸۱-۸۳.
<https://www.roshdmag.ir/fa/article/7053/>
۶. صادقی، علیرضا (۱۳۹۱). ویژگی ها و ضرورت های تدوین برنامه درسی چند فرهنگی در ایران: بررسی چالش ها و ارائه راهبردها. راهبرد فرهنگ، ۵ (۱۷-۱۸)، ۹۳-۱۲۱.
https://www.jsfc.ir/article_43856_56b093c5ffc806263b4b85d87c824ec5.pdf
۷. صادقی، علیرضا و نجفی، حسن (۱۳۹۶). تدوین راهبردهای برنامه درسی چند فرهنگی تربیت معلم ایران بر اساس تجارب کشورهای استرالیا، کانادا، مالزی و هندوستان. پژوهش در تربیت معلم، ۱۱ (۱)، ۱۲۷-۱۴۶.
https://te-research.cfu.ac.ir/article_393.html
۸. عبدلی سلطان احمدی، جواد؛ نادری، عزت اله؛ شریعتمداری، علی و سیف نراقی، مریم (۱۳۹۵). نگاهی به آموزش چند فرهنگی در کتاب های ادبیات فارسی. بهارستان سخن، ۱۳ (۳۲)، ۲۳۵-۲۵۲.
<https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1459160>
۹. غقاری، اسفندیار (۲۰۲۱). نقش پلیس در مدیریت امنیت جوامع چند فرهنگی، قابل دسترسی در
<http://research.ru.edu.af/da/doi/full/80/606d9139117d9/57>

30. Wymore, D & Raber, T. (2020). The Evolving Nature of Multiculturalism and Community Engagement , libertext workforce. [https://workforce.libretexts.org/Bookshelves/Corrections/Community and the Justice System \(Wymore and Raber\)](https://workforce.libretexts.org/Bookshelves/Corrections/Community_and_the_Justice_System_(Wymore_and_Raber))
19. Ford, D. Y., & Harris III, J. J. (2000). A framework for infusing multicultural curriculum into gifted education. *Roeper Review*, 23(1), 4-10. <https://www.positivedisintegration.com/Ford&Harris2000.pdf>
20. Gay, G. (2005). Politics of multicultural teacher education. *Journal of teacher education*, 56(3), 221-228. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0022487105275913> .
21. Harrison, P.R. (1989) .“Narrativity and interpretation: on hermeneutical and structuralism approaches to culture,” Thesis eleven 22: 61–78. <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/072551368902200105>
22. Johnson, R. (1983) “What is cultural studies anyway?” *Anglistica* 26(2): 7–81. <https://www.scribd.com/document/340504757/John-Storey-What-is-Cultural-Studies-a-Reader>
23. Nairn, S., Hardy, C., Parumal, L., & Williams, G. A. (2004). Multicultural or anti-racist teaching in nurse education: A critical appraisal. *Nurse Education Today*, 24(3), 188-195. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/15046853/>
24. Porat, G., P. (2008). Policing multicultural states: lessons from Canadian model ,policing and society, 18(4):411-425. https://www.researchgate.net/publication/249035238_Policing_multicultural_states_lessons_from_the_Canadian_model
25. Ravitch, D. (1993) .“Multiculturalism,” *The American Scholar*, 59(3): 337–351. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED359623.pdf>
26. Rosado, R. Q. (2008). Madrid multicultural, Madrid, Document & Instrument, (6), 252-255. http://corpus.bfsu.edu.cn/_local/
27. Ross, A. (1989). *No Respect: Intellectuals and Popular Culture*, London and New York: Routledge. <https://www.routledge.com/No-Respect-Intellectuals-and-Popular-Culture/Ross/p/book/9780415900379>
28. Stenning, P., C. (2003). Policing the cultural kaleidoscope: Recent Canadian experience, *police and society*, 7(3):13-47. <https://nij.ojp.gov/library/publications/policing-cultural-kaleidoscope-recent-canadian-experience>
29. Wallace, M. (1991) .“Multiculturalism and oppositionality,” *Afterimage*, Duke university press. <https://read.dukeupress.edu/books/book/937/chapter>

